

قوانین

نقل از شماره ۴۱۳۱ روزنامه رسمی کشور

وزارت دادگستری - وزارت جنگ

فرمان همایونی دائر با اجرای قانون راجع با آزادی مشروط زندانیان و قانون مزبور که بتصویب مجلسین سنا و شورایملی رسیده است ذیلآ ابلاغ میگردد:

با تأییدات خداوند متعال

ما

پهلوی شاهنشاه ایران

محل صحه مبارک همایونی

نظر باصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مقرر میداریم.

ماده اول - قانون راجع با آزادی مشروط زندانیان که بتصویب مجلسین سنا و شورایملی رسیده و منضم باین دستخط است بموقع اجرا گذاشته شود.

ماده دوم - هیئت دولت مأمور اجرای این قانون هستند.

بتاریخ بیست و ششم اسفندماه ۱۳۳۷

قانون راجع به آزادی مشروط زندانیان

ماده واحده - هر کس که برای مرتبه اول بعلت ارتکاب جنحه یا جنایت بمجازات حبس محکوم شده و در مورد جنحه نصف (لااقل سه ماه حبس) و در مورد جنایت دوثلث از مدت مجازات را گذرانده باشد ممکن است بحکم دادگاه صادرکننده دادنامه قطعی محکومیت در صورت وجود شرایط زیر از آزادی مشروط استفاده نماید.

۱ - هر گاه در مدت اجراء مجازات مستمرآ حسن اخلاق نشان داده باشد.

۲ - هر گاه از اوضاع و احوال محکوم پیش بینی شود که پس از آزادی دیگر مرتکب جرمی نخواهد شد.

۳ - هر گاه تا آنجا که میتوان از او انتظار داشت ضرر و زیانی که مورد حکم

دادگاه با مورد موافقت مدعی خصوصی واقع شده پرداخته باشد باقرار پرداخت آنرا بدهد.

تبصره ۱ - محکومین بحبس دائم پس از گذراندن دوازده سال حبس ممکنست از

آزادی مشروط استفاده نمایند.

تبصره ۲ - صدور حکم آزادی مشروط منوط است بپیشنهاد دادیار ناظر زندان

و موافقت دادستان دادگاه صادرکننده حکم و در صورت نبودن دادیار به پیشنهاد دادستان

در پیشنهاد مزبور باید وجود شرایط بالا تصریح شده باشد دراین مورد نظریاتی که انجمن

حمایت زندانیان بدهد مورد توجه دادیار دادستان قرار خواهد گرفت.

قوانین

تبصره ۳ - صدور حکم آزادی مشروط کسانی که طبق احکام قطعی دادگاه های نظامی محکومیت حاصل مینمایند منوط است به پیشنهاد دادستان دادگاه صادر کننده حکم محکومیت و موافقت دادستان ارتش و صدور حکم از دادگاه صادر کننده حکم قطعی - در صورتی که دادگاه نظامی صادر کننده حکم قطعی منحل شده یا بشود صدور حکم آزادی مشروط منوط به پیشنهاد دادستان ارتش و صدور حکم از یکی از شعب دادگاه تجدیدنظر سازمانی و دائمی دادرسی ارتش با رعایت مقررات این قانون خواهد بود.

تبصره ۴ - مدت آزادی مشروط اصولاً شامل بقیه مدت مجازات خواهد بود ولی دادگاه می تواند مدت آن را تغییر دهد و در هر حال کمتر از یکسال و زیاد تر از پنج سال نخواهد بود جز در مواردی که بقیه مدت کمتر از یکسال باشد که در آن صورت مدت آزادی مشروط پنجسال خواهد بود.

تبصره ۵ - دادگاه صادر کننده حکم آزادی مشروط میتواند به پیشنهاد دادیار ناظر زندان و تقاضای دادستان برای مدت آزادی مشروط در ضمن حکم خود محدودیت هائی از قبیل اقامت در محل معین و خدمت در مؤسسات خیریه و یا صنعتی یا فلاحتی یا نزدیکار فرمای معینی را مقرر بدارند.

تبصره ۶ - چنانچه در مدت آزادی مشروط آزاد شده مرتکب جنحه یا جنایت شود با وجود اخطار رسمی دادگاه صادر کننده حکم آزادی مشروط تکرار در نقض محدودیت هائی که طبق تبصره ۴ مقرر گردیده بنماید و یا بهر طریق دیگری شایسته نبودن مشارالیه برای اعتمادی که با او شده است ثابت شود دادگاه به تقاضای دادستان مربوط حکم بازگشت او بزندان برای اجراء بقیه مدت مجازات خواهد داد مدتی که در آزادی مشروط گذشته جزء مدت محکومیت محسوب نخواهد شد.

تبصره ۷ - هر گاه آزاد شده در تمام مدت آزادی مشروط مستمراً از خود حسن اخلاق و رفتار نشان دهد آزادی او قطعی خواهد شد و محکومین بچسب دائم پس از انقضای مدت آزادی مشروط که زائد بر پنج سال نخواهد بود آزاد خواهند شد.

تبصره ۸ - در مواردی مجازات حبس توأم با غرامت باشد دادگاه وقتی حکم آزادی مشروط را می دهد که محکوم علیه غرامت را پرداخته و یا فراری برای پرداخت آن بدادستان داده باشد.

تبصره ۹ - وزارت دادگستری و وزارت جنگ مأمور اجرای این قانون میباشند قانون فوق که مشتمل بر ماده واحده و نه تبصره است پس از تصویب مجلس سنا در جلسه شنبه بیست و سوم اسفند ماه یکهزار و سیصد و سی و هفت بتصویب مجلس شورایی ملی رسید.

رئیس مجلس شورای ملی - رضا حکمت

اصل فرمان همایونی و قانون در دفتر نخست وزیر است

نخست وزیر

قوانین

۳۷/۱۲/۲۳

شماره ۱۵۴۴ ر.ک ۲۷۶۲۰

فرمان همایونی دائر با اجرای قانون نامیدن روز نهم اسفند بنام روز ملت و روز ۲۸ مرداد بروز قیام ملی و قانون مزبور که به تصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده است ذیلاً ابلاغ می گردد:

با تأییدات خداوند متعال

ما

پهلوی شاهنشاه ایران

محل صبحه مبارک همایونی

نظر باصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مقرر میداریم.

ماده اول - متمم قانونی دائر به نامیدن روز نهم اسفند پروز ملت و روز ۲۸ مرداد بروز قیام ملی که به تصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده و منضم باین دستخط است بموقع اجرا گذاشته شود.

ماده دوم - هیئت دولت مأمور اجرای این قانون هستند . بتاريخ شانزدهم

اسفندماه ۱۳۳۷

لایحه قانونی راجع به مجازات قطع و تخریب وسایل

مخابرات و برق

ماده ۱ - هر کس وسایل مخابرات کشور را از تلگراف و تلفن و دستگاههای فرستنده و گیرنده خبر دولتی و همچنین مراکز و سیم کشیهای برق شهر ها و قصبات را اعم از آنکه سیم کشیها متعلق بادارات دولتی و شهرداری و مجلسین شورای ملی و سنا و یا متعلق بکارخانه های دولتی و غیره و اشخاص حقیقی و حقوقی باشد بمنظور اخلال در نظم و آراش عمومی و یا پیشرفت مقاصد سیاسی تخریب کند که از این راه موجبات قطع ارتباط و یا تاریکی و تعطیل را فراهم سازد بحبس مجرد از دو تا پنجسال محکوم می شود و اگر ورتیجه عملیات مزبور یک یا چند نفر کشته شود جزای مرتکب اعدام است.

ماده ۲ - در صورتی که هر یک از جرائم مذکور در ماده یک بر اثر مواضعه و تبانی دو نفر یا بیشتر انجام یابد خواه در نتیجه آن قتلی واقع شده باشد یا نشده هر یک از مواضعه و تبانی کنندگان برای این عمل بدو سال تا پنج سال حبس مجرد محکوم خواهد شد.

تبصره - هر گاه مرتکب کارمند دستگاه مربوطه باشد بحد اکثر مجازات مقرر محکوم میشود .

ماده ۳ - هر گاه قصد مرتکب از ارتکاب بجرمهای مذکور در ماده یک فقط سرقت وسایل مخابرات و برق باشد به یک تا سه سال حبس تأدیبی محکوم خواهد شد .

ماده ۴ - خریداران وسایل مسروقه و همچنین اشخاصی که اشیاء مسروقه فوق را با علم به مسروقه بودن آن ها مخفی نمایند بهمان مجازات مقرر در ماده ۳ محکوم میگردند

ماده ۵ - داد گاهی که رسیدگی بجرائم مزبور مینماید مکلف است ضمن صدور حکم بکیفر متهم نسبت بضرر و زیان حاصله از جرم حکم صادر نماید و محکوم علیه در صورتیکه

قوانین

از تأدیه محکوم به استنکاف نماید در مقابل هر پنجاه ریال یک روز بازداشت می شود ولی مدت این بازداشت از دو سال نباید تجاوز نماید. در صورتیکه اموال مسروقه بدست آید مراجع قضائی مکلفند قبل از پایان دادرسی بنا بتقاضای ادارات و بنگاههای مربوطه دستور رد عین اموال مسروقه را بادارات و بنگاهها صادر نمایند.

ماده ۶ - رسیدگی بجرایم مذکور در دادرها و دادگاهها خارج از نوبت بعمل خواهد آمد.

ماده ۷ - وزارت دادگستری - کشور - راه - پست و تلگراف و تلفن مأمور اجراء این قانون میباشند.

لایحه فوق مشتمل بر هفت ماده و یک تبصره در جلسه روز شنبه نهم اسفند ماه هزار و سیصد و سی و هفت شمسی بتصویب مجلس سنا رسیده است.

رئیس مجلس سنا - محسن صدر

اصل فرمان و قانون در دفتر نخست وزیر است

نخست وزیر

نقل از شماره ۴۱۴۵ روزنامه رسمی کشور

وزارت امور خارجه

فرمان همایونی دائر باجرای قانون مربوط به الحاق دولت ایران بقرارداد تکمیلی منع بردگی و برده فروشی و عملیات و دستگاههای مشابه به بردگی و قانون مزبور که بتصویب مجلسین شورایملى و سنا رسیده ذیلاً ابلاغ می گردد :

باتأییدات خداوند متعال

ما

پهلوی شاهنشاه ایران

محل صحنه مبارک همایونی

نظر باصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مقرر میداریم :

ماده اول - قانون مربوط به الحاق دولت ایران بقرارداد تکمیلی منع بردگی و برده فروشی و عملیات و دستگاههای مشابه به بردگی که بتصویب مجلسین سنا و شورایملى رسیده و منضم باین دستخط است بموقع اجراء گذاشته شود.

ماده دوم - هیئت دولت مأمور اجراء این قانون هستند.

بتاریخ دهم اسفند ماه ۱۳۳۷

قانون مربوط بالحاق دولت ایران بقرارداد تکمیلی منع بردگی

و برده فروشی و عملیات و دستگاههای مشابه بردگی

ماده واحده - قرارداد تکمیلی منع بردگی و برده فروشی و عملیات دستگاههای مشابه بردگی که در تاریخ هفتم سپتامبر ۱۹۵۶ مطابق شانزدهم شهریور ماه ۳۵ در مقر دفتر اروپائی سازمان ملل متحد (ژنو) باامضاء رسیده و مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده است تصویب و بدولت اجازه الحاق را میدهد.

قوانین

قانون فوق که مشتمل بر ماده واحده و یک مقدمه و متن قرارداد ضمیمه است پس از تصویب مجلس سنا در جلسه یکشنبه سوم اسفند ماه یکهزار و سیصد و سی و هفت بتصویب مجلس شورای ملی رسید.

رئیس مجلس شورای ملی - رضا حکمت

قرارداد تکمیلی منع بردگی و برده فروشی و عملیات و ترتیباتی که مشابه بردگی است

مقدمه

نظر باینکه آزادی حق ذاتی هر فرد بشر است.
و با توجه باینکه مردمان کشورهای ملل متحد در منشور سازمان ایمان خود را نسبت بمقام و قدر فرد بشر تأکید نموده‌اند.

و با توجه باینکه اعلامیه جهانی حقوق بشر که از طرف مجمع عمومی ملل بعنوان کمال مطلوب مشترک تمامی اقوام و ملل اعلام شده مقرر میدارد که هیچ کس در شرایط بردگی یا بحال انقیاد نگاهداشته نخواهد شد و بردگی و برده، فروشی بتمامی انحاء و اشکال آن نهی خواهد شد.

و با قبول اینکه از زمان انعقاد قرارداد بردگی در ژنو در ۲۵ سپتامبر ۱۹۲۶ (که هدفش منع بردگی و برده فروشی بود) پیشرفت‌های جدیدی در راه نیل باین مقصود حاصل شده است و با اشاره بقرارداد کار اجباری مورخ ۱۹۳۰ اقدامات بعدی که سازمان بین‌المللی کار نسبت به بیگاری یا کار اجباری بعمل آورده است.

و با اذعان باینکه مع الوصف بردگی و برده فروشی و رسوم و ترتیبات نظیر بردگی هنوز در کلیه نقاط جهان از میان نرفته است.

و بالاخره با تصمیم بر اینکه قرارداد مورخ ۱۹۲۶ (همواره بقوت خود باقی است) اکنون باید با انعقاد قرارداد تکمیلی دیگری بمنظور تشدید اقدامات ملی و بین‌المللی در راه الغاء بردگی و برده فروشی رسوم و ترتیبات نظیر آن تکمیل شود.
دول عضو قرارداد فعلی در موارد زیر توافق حاصل مینمایند:

بخش اول

رسوم و ترتیبات نظیر بردگی

ماده اول (هر یک از دولی که عضو قرارداد میباشند کلیه اقدامات لازم قانونی و سایر اقدامات عملی را تدریجاً جهت ممکن ساختن الغاء کامل یا متروک گذاردن ترتیبات رسوم ذیل در اسراع اوقات در هر نقطه که موجود باشد و اعم از اینکه تعریف قضائی بردگی مندرج در ماده ۱ قرارداد بردگی منعقد در ژنو در ۲۵ سپتامبر ۱۹۵۶ شامل آنها باشد یا نباشد بعمل خواهد آورد:

الف - اجبار بخدمت در مقابل دین: یعنی حال یا وضعی که از تعهد مدیون نسبت بخدمات شخصی خود یا شخص دیگری که در فرمان اوست برای تضمین قرض

قوالین

ناشی می‌شود در صورتیکه ارزش آن خدمات بنحوی که صحیحاً تقویم شود بمصرف استهلاك قرض نرسد یا طول مدت ونحوه آن خدمات محدود مشخص نباشد.

ب - اصول (بندگی رعایا) : یعنی وضع یا حال رعیت که بموجب قانون یا عرف یا قرارداد مکلف باشد در زمین متعلق به فرد دیگری زندگی و کار کند و برای فرد اخیر خدمات معینی را با دریافت اجرت یا رایگان انجام دهد و بهر حال حق تغییر وضع حال خود را نداشته باشد.

ج - هر ترتیب یا رسومی که بموجب آن

(۱) ابوین یا قیم یا کسان و یا شخص یا عده ای اشخاص دیگر زنی را بدون این که وی حق استتکاف داشته باشد بشخص دیگری وعده دهند یا بزوجیت او در آورند و در ازاء این امر مبلغی وجه نقد یا جنسی دریافت نمایند.

(۲) شوهر یا اقوام شوهر یا طایفه شوهر حق داشته باشند در مقابل اخذ وجه یا بطریق دیگر زن را بدیگری واگذار کنند - یا

(۳) زنی پس از مرگ شوهر بشخص دیگری به ازت برسد.

د - هر گونه رسوم یا ترتیباتی که بموجب آن کودک یا فرد غیر بالغ (کمتر از هیجده سال) توسط یکی از ابوین خود یا هر دوی ایشان توسط قیم در ازای اخذ وجه یا بدون اخذ وجه بمنظور تمتع از کودک یا فرد غیر بالغ یا استفاده از کار او به شخص دیگری تسلیم شود.

ماده دوم - بمنظور تسریع در خاتمه دادن برسوم و ترتیبات مذکور در بند (ج) از ماده اول این قرارداد دولی که اطراف این قراردادند متعهد میشوند که هر کجا مناسب باشد حد اقل متناسبی برای سنین ازدواج معلوم کنند و ترتیبی بدهند که طرفین ازدواج به آسانی بتوانند در برابر مقام دولتی یا مقام روحانی صالح رضایت خود را بیان نمایند و مراسم ثبت ازدواج را تشویق نمایند.

بخش دوم پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

برده فروشی

ماده سوم - ۱ - عمل نقل و انتقال برده از یک کشور بکشور دیگر یا اقدام به این امر یا استفاده هر قبیل و سیله نقلیه یا معاونت در این موارد در قوانین کشورهای آنی که اصحاب این قرارداد میباشند مجرم شناخته شده و مرتکبین به این جرم بمجازات های شدید خواهند رسید.

۲ - الف - دولی که اطراف این قراردادند کلیه اقدامات مؤثر را جهت ممانعت کشتی ها و طیاراتی که بنصب پرچم آن دول مجازند از حمل بردگان بعمل خواهند آورد کسانی را که مرتکب چنین اعمال شوند یا از پرچمهای ملی به این منظور استفاده کنند مجازات خواهند نمود.

ب - دولی که اطراف این قراردادند کلیه اقدامات مؤثر را بعمل خواهند آورد تا بندرها و فرودگاهها و سواحل ایشان جهت حمل و نقل بردگان مورد استفاده قرار نگیرد.

قوانین

۳ - دولی که اطراف این قراردادند بمنظور اینکه اقداماتی را که در مبارزه با برده فروشی بعمل میآورند عملاً هم آهنگ سازند اطلاعات لازم را با یکدیگر مبادله خواهند کرد و از هر مورد برده فروشی و هر اقدامی که جهت ارتکاب این جرم صورت گیرد و از آن آگاه شوند یکدیگر را با خبر خواهند ساخت.

ماده چهارم - کلیه برده گانی که یکی از کشتیهای متعلق بدول اطراف این قرارداد پناهنده شوند بخودی خود آزاد خواهند شد.

بخش سوم

بردگی و ترتیبات و رسوم نظیر بردگی

ماده پنجم - در کشوری که بردگی یا ترتیبات مرسوم مذکور در ماده اول این قرارداد هنوز در آن بکلی ممنوع یا متروک نشده است عمل مثله کردن یا داغ زدن یا علامت گذاردن بر شخصی که تحت انقیاد است بمنظور مشخص ساختن و بقصد عقوبت او یا بهر دلیل دیگر یا معاونت در این اعمال طبق قوانین دولی که اصحاب این قرارداد جرم کیفری محسوب خواهد شد مرتکبین مسلم آن مجازات خواهند گردید.

ماده ششم - عمل برده ساختن دیگری با اغواء دیگری باینکه خود یا فرد تحت تکفل خود را به بردگی بدهد یا اقدام باین اعمال یا معاون در ارتکاب آن باعضویت دسته ای که بقصد ارتکاب اعمال مزبور تشکیل شده باشد طبق قوانین دولی که اطراف این قراردادند جرم کیفری محسوب خواهد شد و مرتکبین مسلم آن مجازات خواهند گردید.

۲ - با توجه بمقررات بند مقدماتی ماده اول این قرارداد مقررات بند اول این ماده ضمناً شامل اغواء دیگری باینکه خود یا فرد تحت تکفل خود را تحت انقیاد درآورد در صورتی که این وضع ناشی از ترتیبات یا رسوم مذکور در ماده اول باشد و همچنین اقدام باین اعمال و معاونت در ارتکاب آنها باعضویت دسته ای که بقصد ارتکاب آنها تشکیل شده خواهد بود.

بخش چهارم

تعریفات

ماده هفتم - در مورد قرارداد فعلی :

الف - « بردگی » بنحوی که در قرارداد بردگی مورخ ۱۹۲۶ تعریف شده است بمعنی حال یا وضع کسی است که اختیارات ناشیه از حق مالکیت کلا یا جزء نسبت باو اعمال میشود و « برده » کسی است که در چنین حال یا وضعی باشد.

ب - منظور از شخص تحت انقیاد کسی است در حال یا وضع ناشی از هر یک از ترتیبات و رسوم مذکور در ماده اول این قرارداد.

ج - برده فروشی بمعنی و شامل کلیه اعمالی است که بمنظور ارسارت و تملک یا واگذاری شخص بقصد تنزل دادن او بدرجه بردگی یا غلامی صورت می گیرد و همچنین بمعنی و شامل کلیه اعمالی است که بعنوان تملک بر روی برده بمنظور فروش یا مبادله انجام

فوالین

می‌گیرد و ضمناً کلیه اعمال مربوط به انتقال حق تملک از طریق فروش یا مبادله نسبت به شخصی که به قصد فروش یا مبادله تحت تملک قرار گرفته و همچنین بطور کلی هرگونه تجارت یا حمل و نقل برده اعم از اینکه بره‌نوع وسیله نقلیه انجام شود.

بخش پنجم

همکاری و ارتباطات و تبادل اطلاعات بین اطراف این قرارداد

ماده هشتم - ۱ - دولی که اطراف این قراردادند تعهد می‌کنند که جهت اجرای مقررات فوق‌الذکر از مساعدت یکدیگر دریغ نورزند و با سازمان ملل متحد نیز در این زمینه همکاری نمایند.

۲ - اطراف قرارداد تعهد می‌کنند رونوشتی از کلیه قوانین و مقررات اقدامات اداری که جهت اجراء مقررات این قرارداد اتخاذ نموده یا بمرحله اجرا گذارده‌اند بدیبرکل سازمان ملل متحد تسلیم کنند.

۳ - دیبرکل اطلاعاتی را که طبق بند ۲ این ماده دریافت داشته است بسایر اطراف قرارداد و شورای اقتصادی و اجتماعی بعنوان مدرک تسلیم خواهد نمود تا شوری در کلیه مسائلی که بمنظور توسعه‌های جدید جهت لغو بردگی و برده فروشی و ترتیبات و رسوم مذکور در این قرارداد می‌خواهد بعمل بیاورد از آنها استفاده نماید.

بخش ششم

مقررات نهائی

ماده نهم - نسبت به این قرارداد هیچگونه قید و شرطی پذیرفته نیست.

ماده دهم - هرگونه اختلافی که درباره تفسیر یا اجرای این قرارداد بین دول اطراف آن بروز نماید و از طریق مذاکره برطرف نشود بنا بر تقاضای هر یک از اطراف دعوی بدیوان دادگستری بین‌المللی ارجاع خواهد شد مگر آنکه اطراف دعوی در خصوص راه حل دیگری توافق نمایند.

ماده یازدهم - ۱ - این قرارداد تا تاریخ اول ژوئیه ۱۹۵۷ برای امضاء کلیه دول عضو سازمان ملل متحد یا عضو مؤسسات اختصاصی تابعه آن مفتوح خواهد بود.

این قرارداد باید توسط دول امضاءکننده بتصویب برسد و اسناد تصویبی بدیبرکل سازمان ملل متحد تسلیم خواهد شد و مشارالیه مراتب را با اطلاع دولی که قرارداد را امضاء میکنند یا بان ملحق میگردند خواهد رساند.

۲ - پس از تاریخ اول ژوئیه ۱۹۵۷ این قرارداد برای الحاق کلیه دول عضو سازمان ملل متحد یا مؤسسات اختصاصی تابعه یا سایر دولتهائی که دعوتنامه الحاق از طرف مجمع عمومی سازمان ملل متحد برای آنها ارسال شده است مفتوح خواهد بود الحاق بقرارداد یا تسلیم سند رسمی آن بدیبرکل سازمان ملل انجام خواهد شد و دیبرکل مراتب را بدول امضاءکننده قرارداد و دولی که به آن ملحق شده‌اند اطلاع خواهد داد.

قوانین

- ماده دوازدهم - ۱ - این قرارداد نسبت بکلیه سرزمینهای غیر خود مختار و تحت قیمومت و مستعمره و غیرمستقل که یکی از دول اطراف قرارداد عهده دار روابط خارجی آنهاست بمورد اجراء گذارده خواهد شد.
- دولت ذیعلاقه با رعایت مقررات بند ۲ این ماده هنگام امضاء یا تصویب یا الحاق بقرارداد سرزمینهای غیر مستقل یا سرزمینهایی را که قرارداد در اثر امضاء یا الحاق یا تصویب مزبور در مورد آنها اجراء خواهد شد اعلام خواهد نمود.
- ۲ - در هر مورد که رضایت قبلی سرزمین غیر مستقل بموجب قوانین اساسی یا عرف دولت ذیعلاقه یا سرزمین غیرمستقل لازم باشد دولت ذیعلاقه سعی خواهد کرد در ظرف درازده ماه از تاریخی که قرارداد را امضاء نموده رضایت سرزمین غیرمستقل را تحصیل نماید و هر موقع رضایت مزبور جلب شد دولت مستقل مسئول مراتب را بدیرکل اعلام خواهد نمود.
- این قرارداد نسبت بسرزمین یا سرزمینهایی که در اعلامیه مزبور نامبرده شده از تاریخ وصول آن توسط دیرکل بمورد اجراء گذارده خواهد شد.
- ۳ - پس از انقضای مدت دوازده ماه مذکور در بند ۲ این ماده دولی که اطراف این قراردادند نتایج مذاکرات خود را با سرزمینهای غیرمستقل که خود عهده دار روابط خارجی آنها هستند و احتمالاً رضایت آنها در خصوص اجرای این قرارداد جلب نشده باطلاع دیرکل خواهد رساند.
- ماده سیزدهم - ۱ - این قرارداد از تاریخی که دودولت بدان پیوندند لازم الاجرا خواهد بود.
- ۲ - این قرارداد از آن پس نسبت بهریک از دول و سرزمین ها از تاریخ تسلیم سند تصویبی یا الحاق آن دولت با اطلاعیه مبنی بر اجرای قرارداد در آن سرزمین قابل اجرا خواهد بود.
- ماده چهاردهم - ۱ - اجراء این قرارداد بهادوارمتوالی سهساله تقسیم خواهدشد و دوره اول از تاریخ لازم الاجرا شدن قرارداد طبق بند ۱ ماده سیزدهم شروع خواهد شد.
- ۲ - هر یک از دول اطراف قرارداد میتواند ششماه قبل از انقضای هر یک از دورههای سه ساله با اعلام قصد خود بدیرکل قرارداد حاضر را فسخ نماید. دیرکل ابلاغیه مزبور و تاریخ وصل آنرا باطلاع سایر اطراف قرارداد خواهد رساند.
- ۳ - اعلام فسخ قرارداد پس از انقضای دوره سه ساله مزبور واجد اثر خواهد شد.
- ۴ - درموردی که برطبق مقررات ماده ۱۲ این قرارداد نسبت بسرزمین غیراصلی و تحت اداره یکی از اعضاء بمورد اجراء گذارده شود عضو مزبور میتواند در هر تاریخی بعد از آن با رضایت سرزمین ذیعلاقه اختطاری دائر برد این قرارداد بطور مجزی در مورد آن سرزمین بدیرکل تسلیم نماید.
- در اینصورت اعلام فسخ قرارداد یکسال پس از وصول اختطار از طرف دیرکل قابل اجرا خواهد بود و دیرکل وصول اختطار و تاریخ آنرا باطلاع سایر اطراف قرارداد خواهد رساند.

قوالین

ماده پانزدهم - این قرارداد که ستون انگلیسی و اسپانیائی و چینی و روسی و فرانسوی آن متساویاً معتبرند در بایگانی دبیرخانه سازمان ملل متحد ضبط خواهد شد. دبیرکل یک نسخه مصدق از آن جهت ارسال بدول اطراف این قرارداد و همچنین دول عضو سازمان ملل متحد و مؤسسات اختصاصی تابعه آن تهیه خواهد کرد.

بنا بر مراتب فوق امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل ازدول متبوعه خود قرارداد را در تاریخی که مقابل امضاء ایشان مندرج است امضاء نموده اند.

در دفتر اروپائی سازمان ملل متحد در ژنو روز هفتم سپتامبر ۱۹۵۶ تهیه شد. اجازه الحاق دولت ایران بقرارداد تکمیلی منع بودگی و برده فروشی که مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده است پس از تصویب مجلس سنا در جلسه یکشنبه سوم اسفند ماه یکهزار و سیصد و سی و هفت از طرف مجلس شورای ملی داده شده.

رئیس مجلس شورای ملی . رضا حکمت

اصل فرمان همایونی و قانون در دفتر نخست وزیر است.

نخست وزیر

۳۸۱۱۱۷

شماره ۳۹۳۴۴ ك

وزارت دادگستری

فرمان همایونی دائر با اجرای قانون راجع به چک بیمحل و قانون مزبور که بتصویب مجلسین سنا و شورایملی رسیده است ذیلاً ابلاغ میگردد.

با تأییدات خداوند متعال

ما

پهلوی شاهنشاه ایران

محل صحه مبارک همایونی

نظر باصل بیست و هفتم مسم قانون اساسی مقرر می داریم.

ماده اول (لایحه قانونی راجع به چک بی محل که بتصویب مجلسین سنا و شورایملی رسیده و منضم باین دستخط است بموقع اجرا گذاشته شود.

ماده دوم (هیئت دولت مأمور اجرای این قانون هستند. بتاریخ بیست و هشتم بهمن ماه ۱۳۳۷ .

لایحه قانون راجع به چک بی محل

ماده ۱ - چکهای صادر بعهده بانک ملی ایران و سایر بانکهاییکه طبق قوانین دائر شده یا میشوند در حکم اسناد لازم الاجرا بوده و دارنده چک در صورت مراجعه ببانک و عدم پرداخت وجه آن بعلمت نبودن محل یا بهرعلتی که مربوط بعمل صادرکننده باشد میتواند طبق مقررات ماده ۴ بارعایت قوانین و آئین نامه های مربوط به اجرای اسناد رسمی وجه چک را از صادرکننده وصول نماید.

تبصره ۱ - برای صدور اجرائیه دارنده چک باید عین برگ چک و گواهینامه

قوانین

بانک را دایر بعلت عدم پرداخت وجه چک که در ماده ۲ مذکور است بداره اجرای ثبت اسناد محل تسلیم نماید.

تبصره ۲ - در گواهی مربوط بعلت عدم پرداخت چک بانک باید مطابقت یا عدم مطابقت امضای صادرکننده را با نمونه امضای موجود در بانک در حدود عرف بانک داری تصدیق نماید اداره اجراء در صورتی که مطابقت امضای چک با امضای صادرکننده از طرف بانک گواهی شده باشد دستور اجراء صادر خواهد نمود.

تبصره ۳ - دارنده چک اعم است از کسیکه چک در وجه او صادر گردیده یا بنام او ظهرنویسی شده یا حامل چک (در مورد چکهای در وجه حامل).

ماده ۲ - بانکها مکلفند در صورت تقاضای دارنده چک در مورد عدم پرداخت وجه چک علت یا علل آنرا صریحاً در برگ مخصوصی که مشخصات کامل چک و نام و نام خانوادگی و نشان کامل صادرکننده چک در آن ذکر شده باشد قید و آنرا امضاء و مهر نموده بدارنده چک تسلیم نمایند.

ماده ۳ - جهات عدم پرداخت چک عبارت است از :

الف - بلامحل بودن چک اعم از این که در تاریخ صدور محل نداشته یا بعداً وجه آن کشیده شده باشد و یا کمتر از وجه چک محل داشته باشد.

ب - بانک اعتبار صادرکننده چک را بسته و یا وجه موجود در حساب او را برطبق حکم صادر از مراجع قضائی یا برطبق قراردادهای منعقدہ بین بانک و مشتری خود بانک برداشت نموده باشد.

ج - صادرکننده چک دستور عدم پرداخت آنرا بیانک داده باشد.

د - عدم مطابقت امضای چک با امضای صادرکننده یا قلم خوردگی در متن چک یا اختلاف بین مندرجات چک یا سایر اشتباهات که موجب عدم پرداخت چک گردد.

ماده ۴ - در موارد مقرر در ماده سه اگر صادرکننده چک ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ اظهارنامه رسمی یا اعتراضنامه بمنظور پرداخت وجه چک رفع اشتباه و یا تأمین محل ننماید دارنده چک میتواند طبق ماده یک تقاضای صدور اجرائیه نماید.

ماده ۵ - دعوی اینکه چک وعده دار بوده مسموع نیست.

ماده ۶ - مسئولیت ظهرنویسان چک طبق مقررات و قوانین مربوط کماکان بقوت

خود باقیست.

ماده ۷ - در صورتی که بهر یک از علل مذکور در بند الف و ج و در ماده سه بانکها از پرداخت وجه چک خودداری نمایند و صادرکننده در ظرف ده روز پس از ابلاغ اظهارنامه رسمی یا اعتراضنامه وجه چک را نپردازد مشمول بند ب ماده ۲۳۸ مکرر قانون کیفری همگانی بوده و طبق ماده مزبور قابل تعقیب و مجازات خواهد بود.

تبصره - جرائم مذکور در این ماده بدون شکایت مدعی خصوصی قابل تعقیب نیست و استرداد شکایت بعد از صدور کیفرخواست مانع از تعقیب و مجازات نخواهد بود.

ماده ۸ - در موردی که صادرکننده نسبت بچک ادعای جعل نموده و از عهده اثبات آن برنیاید دادگاه او را علاوه بر کیفر مقرر دربند ب ماده ۲۳۸ مکرر قانون کیفر همگانی بیکریج وجه چک برای تأمین خسارت معنوی و صدی دوازده خسارت تأخیر تأدیه بسود مدعی خصوصی محکوم خواهد نمود.

ماده ۹ - در صورتیکه دارنده چک وجه آنرا از طریق اجرای ثبت وصول ننموده باشد بازپرس مکلف است لااقل وجه الضمان نقدی با ضمانت بانکی معادل وجه چک را از متهم اخذ نماید.

ماده ۱۰ - رسیدگی بکلیه دعاوی جزائی و حقوقی مربوط به چک در دادسرا و دادگاه فوری و خارج از نوبت بعمل خواهد آمد رسیدگی خارج از نوبت تا خاتمه دادرسی ادامه می یابد.

ماده ۱۱ - در مورد شرکتها و کلیه اشخاص حقوقی امضاءکننده یا امضاءکنندگان چک مشمول مقررات این قانون خواهند بود و دعوی عدم دخالت و یا سلب بعدی سمت و اختیارات از آنها در صورتی که عدم پرداخت وجه چک مستند بعمل آنها باشد بطوریکه سوء نیت محرز شود مانع از تعقیب امضاءکننده یا امضاءکنندگان چک نخواهد بود.

ماده ۱۲ - قوانین و مقرراتی که بامواد این قانون مغایرت داشته باشد در قسمتی که مغایر است ملغی خواهد بود.

ماده ۱۳ - بانکها مکلفند حساب جاری کسانی را که سه بار چک بی محل ظرف یکسال صادر نموده اند و بموجب حکم محاکم صالحه برای این عمل محکوم شده اند بسته و باسم او حساب دیگری در بانک باز ننمایند.

ماده ۱۴ - وزارت دادگستری مأمور اجرای این قانون است.

لایحه فوق مشتمل بر ۱۴ ماده و ۴ تبصره در جلسه روز شنبه شانزدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و سی و هفت شمسی بتصویب مجلس سنا رسیده است.

رئیس مجلس سنا - محسن صدر

اصل فرمان همایونی و قانون در دفتر نخست وزیر است - نخست وزیر
فرمان همایونی دائر با اجرای قانون مربوط بمجازات پاشیدن اسید و قانون مزبور که بتصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده است ذیلاً ابلاغ میگردد :

با تأییدات خداوند متعال

ما

پهلوی شاهنشاه ایران

محل صحه مبارک همایونی

نظر باصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مقرر میداریم.

ماده اول (لایحه قانونی مربوط بمجازات پاشیدن اسید که بتصویب مجلسین سنا و شورایملی رسیده و منضم باین دستخط است بموقع اجرا گذاشته شود.

ماده دوم (هیئت دولت مأمور اجرای این قانون هستند. بتاریخ بیست و ششم اسفندماه ۱۳۳۷ .

قوانین

لایحه قانونی مربوط به مجازات پاشیدن اسید

ماده واحده (هرکس عمداً با پاشیدن اسید یا هر نوع ترکیبات شیمیائی دیگر موجب قتل کسی بشود بمجازات اعدام و اگر موجب مرض دائمی یا فقدان یکی از حواس مجنی علیه گردد بحبس با اعمال شاقه و اگر موجب قطع یا نقصان یا از کار افتادن عضوی از اعضاء بشود بحبس مجرد از دو سال تا ده سال و اگر موجب صدمه دیگری بشود بحبس مجرد از دو سال تا پنجسال محکوم خواهد شد.

مجازات شروع پاشیدن اسید به اشخاص حبس مجرد از دو سال تا پنجسال است. در کلیه موارد مذکور در این ماده در صورت اجراء ماده ۴۴ قانون کیفر عمومی بیش از یکدرجه تخفیف جایز نیست.

لایحه فوق که مشتمل بر ماده واحده در جلسه شنبه روز شانزدهم اسفند ماه هزار و سیصد و سی و هفت شمسی بتصویب مجلس سنا رسیده است.

رئیس مجلس سنا - محسن صدر

اصل فرمان همایونی و قانون در دفتر نخست وزیر است نخست وزیر

قانون مربوط بر رسیدگی بدارائی وزراء و کارمندان دولت اعم از کشوری و لشگری و شهرداریها و مؤسسات وابسته به آنها

ماده اول - از تاریخ تصویب این قانون وزراء و معاونین و سایر کارمندان دولت اعم از کشوری و لشگری یا شهرداریها یا دستگاههای وابسته بآنها و اعضاء انجمن های شهر و کارمندان مؤسسات مأمور بخدمات عمومی و همچنین کلیه کارمندان هر سازمان یا بنگاه یا شرکت یا بانک یا هر مؤسسه دیگر که اکثریت سرمایه یا منافع آن متعلق بدولت یا سایر مؤسسات مذکور است و یا نظارت یا اداره یا مدیریت آن مؤسسات با دولت است و همچنین کلیه کسانی که از خزانه دولت یا از مؤسسات مذکور پاداشی دریافت می دارند باستثناء بازنشستگان یا کسانی که وظیفه یا مستمری قانونی دارند مکلف هستند صورت دارائی و درآمد خود و همسر خود و فرزندان را که قانوناً تحت ولایت آنها هستند و بمراجعی که طبق تصویب نامه هیأت وزیران تعیین خواهد گردید تسلیم و رسید دریافت دارند. تبصره - کلیه کارمندانی که جدیداً به خدمت دولت یا یکی از مؤسسات فوق الذکر وارد می شوند باید موقع ورود بخدمت صورت دارائی و درآمد خود و همسر و فرزندان تحت ولایت قانونی خود را تسلیم نمایند.

ماده دوم - صورت دارائی شامل ریز کلیه اموال غیر منقول و حقوق متعلق بآنها و مطالبات و دیون و حقوق انتفاعی و وجوه نقد اسناد بهادار و جواهر و اشیاء گرانبها با ذکر مشخصات آنها خواهد بود.

تبصره - صورت مزبور در روی اوراقی که از طرف دولت تهیه و در آن فهرست دارائی که باید صورت داده شود تعیین گردیده است تسلیم مشمولین ماده یکک میشود که از تاریخ دریافت ظرف دو ماه آنها را تکمیل و به مرجع مربوط تسلیم نمایند.

قوانین

ماده ۳ - مشمولین ماده اول مکلفند هر سال ظرف ماه های فروردین و اردیبهشت کلیه تغییراتی که در دارائی و درآمد آنان یا همسر و یا فرزندان تحت ولایت قانونی آنان در سال قبل پیدا شده و طرق تحصیل آنها را بطریق مذکور در تبصره ماده دوم تسلیم و رسید دریافت دارند.

ماده ۴ - اشخاص فوق در صورتی که در مواعد مقرر صورت های مذکور در این قانون را بدون عذر موجه تسلیم نکرده بار اول به مجازات انفصال و محرومیت از خدمت از یک تا دو سال و در صورت تکرار بمجازات انفصال دائم و محرومیت از خدمت دولت مؤسسات مذکور در ماده اول محکوم می شوند. همچنین هر یک از مشمولین مذکور فوق که صورت دارائی خود یا همسر و یا فرزندان تحت ولایت قانونی خود را عالماً و عامداً برخلاف واقع تنظیم نمایند اعم از اینکه حيله و تقلبی بکار برد و یا قسمتی از دارائی را کتمان نماید بمجازات انفصال دائم و محرومیت از خدمت دولت و مؤسسات مذکور در این قانون و ضبط آن قسمف از دارائی که در صورت قید نگردیده و متعلق بخودکارمند میباشد بنفع خزانه دولت محکوم می شود.

ماده ۵ - مشمولین ماده اول مکلفند بکلیه پرسشهای مربوط بتغییرات حاصله در صورت دارائی جواب صریح دهند. در صورتیکه اضافه دارائی از طریق غیر مشروع تحصیل شده باشد مرتکب بانفصال دائم و محرومیت از خدمت دولت و مؤسسات مذکور در ماده اول و ضبط آن مال محکوم خواهد شد و هر گاه عمل با سایر مواد قانون مجازات عمومی منطبق باشد مرتکب علاوه بر مجازات فوق بمجازات مندرج در آن قانون نیز محکوم خواهد گردید.

تبصره ۱ - منظور از انفصال از خدمت درباره مشمولین مواد فوق که جزء مأمورین دولت یا شهرداری یا بنگاههای مذکور در قانون راجع بمحاکمه مأمورین بخدمات عمومی مصوب ششم اردیبهشت ۱۳۱۵ نمیشد انفصال دائم از خدمت در آن مؤسسات و محرومیت از خدمات دولتی (اعم از کشوری و لشگری) و شهرداری است.

تبصره ۲ - در مورد افسران و کارمندان نیروهای مسلح شاهنشاهی و ژاندارمری کل کشور منظور از انفصال و محرومیت موقت از خدمت (بدون کاری) و انفصال و محرومیت دائم از خدمت به (اخراج از خدمت و محرومیت از خدمت در ادارات دولتی و مؤسسات مذکور در ماده اول است).

تبصره ۳ - انفصال و محرومیت موقت و دائم مقرر در این قانون جنبه مهم محسوب می شود.

ماده ۶ - رسیدگی بصورت های مزبور تمهیدات تشخیص انطباق موضوع با مواد ۴ و ۵ در قسمت کارمندان کشوری بعهدہ اداره کل بازرسی کشور و در قسمت نیروهای مسلح بعهدہ اداره بازرسی ارتش خواهد بود.

ادارات مزبور در صورتی که تشخیص دادند موضوع قابل تعقیب کیفی است آنرا بدادسرای صلاحیتدار ارجاع می نمایند تا طبق مقررات کیفی اقدام بعمل آید.

قوانین

ماده ۷ - کسانی که طبق این قانون از طرف دادستان در دادگاههای دادگستری یا دادگاههای نظامی تحت تعقیب واقع شوند از خدمت معلق یا بدون کاری شوند و در صورتی که بر حسب حکم دادگاه برائت حاصل نمودند ایام تعلیق یا بدون کاری جزء خدمت آنان محسوب و حقوق مدتی را که بعلت تعلیق به آنان پرداخته نشده دریافت خواهند کرد.

ماده ۸ - صورت‌های مزبور و مندرجات آن سری است و افشای آن قبل از صدور کیفرخواست بکلی ممنوع است و متخلفین ب مجازات مقرر در ماده ۲۲۰ قانون مجازات عمومی محکوم خواهند شد.

ماده ۹ - وزارت دادگستری و وزارت جنگ مأمور اجرای این قانون هستند. قانون فوق که مشتمل بر نه ماده و پنج تبصره است پس از تصویب مجلسین سنا در جلسه سه شنبه نوزدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و سی و هفت بتصویب مجلس شورای ملی رسیده. نایب رئیس مجلس شورای ملی - دکتر موسی عمید اصل فرمان همایونی و قانون در دفتر نخست وزیر است.

نخست وزیر

۳۸/۱/۱۶

نقل از شماره ۴۱۳۵ روزنامه رسمی کشور

وزارت کار

قانون جدید کار که در تاریخ بیست و ششم اسفندماه ۱۳۳۷ بتصویب کمیسیون مشترک کار مجلسین رسیده و تلونامه شماره ۷۹ - ۱۶ - ۱ - ۱۳۳۸ مجلس سنا واصل شده است برای اجرای اجراء موقت تلواً ارسال می گردد. دستور فرمائید پس از دو سال آزمایش برای تصویب قطعی به مجلسین تقدیم شود.

فصل اول - مقررات عمومی

ماده ۱ - کارگر از لحاظ این قانون کسی است که بهر عنوان بدستور کارفرما در مقابل دریافت حقوق یا مزد کار میکند.

تبصره - اشخاصی که مشمول قانون استخدام کشوری یا سایر قوانین و مقررات استخدامی میباشند مشمول مقررات این قانون نخواهند بود.

ماده ۲ - کارآموز از لحاظ این قانون بافرادی اطلاق می شود که پس از ۱۸ سال تمام نرسیده و بمنظور تکمیل یا فرا گرفتن حرفه یا صنعت مخصوصی طبق قرارداد کارآموزی کتبی برای مدت معین که زائد بر دو سال نباشد در یک کارگاه و یا کلاسهای مخصوص اشتغال داشته باشند.

ماده ۳ - کارفرما شخص حقیقی یا حقوقی است که کارگر بدستور یا بحساب او کار می کند.

فرا این

مدیران و مسئولین و بطور عموم کلیه کسانی که عهده دار اداره کار گاه هستند نماینده کارفرما محسوب میشوند و کارفرما مسئول انجام کلیه تعهداتی است که نمایندگان مزبور در قبال کارگر بعهده میگیرند.

ماده ۴ - مزد و حقوق عبارت است از وجه نقد یا هر گونه مزایای غیر نقدی که در مقابل انجام کار بکارگر داده میشود.

ماده ۵ - کارگاه عبارت از محلی است که کارگر در آنجا بدستور کارفرما کار میکند از قبیل اماکن عمومی و مؤسسات صنعتی و معدنی و ساختمانی و بازرگانی و بازربری و مسافربری و امثال آن.

کلیه تأسیساتی که باقتضای کار متعلق بکارگاه است از قبیل ناهارخانه - حمام - درمانگاه - ورزشگاه - آموزشگاه حرفه‌ای و نظایر آن نیز جزو کارگاه محسوب می‌گردد. ماده ۶ - کلیه کارگران و کارفرمایان و کارگاهها مشمول مقررات این قانون میباشند.

تبصره - وزارت کار می‌تواند کارگاههایی را که دارای کمتر از ده نفر کارگر هستند موقتاً از شمول قسمتی از مواد این قانون معاف نماید.

تبصره ۲ - مدت کار - تعطیلات و مرخصی‌ها - مزد یا حقوق کارگران ماهی گیر و ملاحان و کارکنان کشتی‌ها و فرودگاهها و خلبانان و مأمورین فنی و کارکنان داخل هواپیما یا کارگرانی که طرز کارشان بنحوی است که قسمتی یا کلیه مزد و درآمد آنها بوسیله مشتریان یا مراجعین تأمین میشود و کارگران بنادر که مأمور تخلیه یا بارگیری کشتیها میباشند و همچنین کارگرانی که کار آنها نوعاً در ساعات متناوب انجام میگیرد بموجب آئین‌نامه‌های جداگانه تعیین خواهد شد.

ماده ۷ - کارگاههای خانوادگی که در آن کار منحصراً بوسیله صاحب کار و خویشاوندان نسبی درجه ۱ از طبقه اول انجام میشود مشمول مقررات این قانون نخواهند بود.

ماده ۸ - کارگران کشاورزی و خدمه و مستخدمین منازل تابع مقررات خاصی که بموجب قوانین جداگانه ای تعیین میشود خواهند بود.

ماده ۹ - کارفرمایان موظفند آمار و اطلاعات مورد نیاز وزارت کار را طبق آئین‌نامه مربوطه تهیه و تسلیم نمایند.

ماده ۱۰ - اتباع بیگانه نمیتوانند در ایران بکار مشغول شوند مگر اینکه برطبق مقررات و قوانین کشوری این اجازه به ایشان داده شود و پروانه رسمی کار برطبق آئین‌نامه مربوطه از وزارت کار دریافت نمایند.

فصل دوم - مدت کار

ماده ۱۱ - ساعات کار کارگران در کارگاهها جز در موارد مذکور در این قانون نباید از هشت ساعت در شبانه روز و ۴۸ ساعت در هفته تجاوز نماید مقصود از ساعات کار مدتی است که کارگر بمنظور انجام کار در اختیار کارفرما میباشد و اوقات استراحت و صرف غذا جزء ساعات کار محسوب نمیشود.

فوانین

- تبصره ۱ - انواع کارهای سخت و زیان آوری که ایجاب میکنند کارگر کمتر از ۸ ساعت در شبانه روز کار کند طبق آئین نامه مخصوص تعیین خواهد شد.
- تبصره ۲ - کارفرما میتواند ساعات کار را در بعضی از روزهای هفته کمتر از ۸ ساعت تعیین کند و در سایر روزهای هفته ساعات کار را اضافه نماید مشروط بر اینکه ساعات کار از ۹ ساعت در شبانه روز و ۴۸ ساعت در هفته تجاوز نماید.
- تبصره ۳ - در مورد کار نوبتی ممکن است ساعات کار از ۸ ساعت در شبانه روز و ۴۸ ساعت در هفته تجاوز نماید مشروط بر آنکه جمع ساعات کار در چهار هفته متوالی کار از ۱۹۲ ساعت تجاوز ننماید.
- ماده ۱۲ - کار اضافی با موافقت طرفین و رعایت شرایط زیر مجاز خواهد بود .
- ۱ - برای هر ساعت کار اضافی باید سی و پنج درصد اضافه بر مزد هر ساعت کار بکارگر پرداخت شود.

- ۲ - کار اضافی نباید از چهار ساعت در روز تجاوز نماید.
- ۳ - در مورد کارهای سخت و زیان آور کار اضافی ممنوع است.
- تبصره - ارجاع هر گونه کار اضافی بکارگران کمتر از شانزده سال ممنوع است.
- ماده ۱۳ - در صورت بروز حادثه و یا لزوم تعمیرات ضروری در کارگاه و ماشین های همچنین در موارد پیش آمد قوه قهریه (فرس ماژور) کارفرما می تواند استثنائاً تمام یا قسمتی از کارگران را برای کار اضافی یا پرداخت اضافه کار مقرر در ماده ۱۲ نگاهدارد.

فصل سوم - تعطیلات و مرخصیها

- ماده ۱۴ - در هر هفته روز جمعه روز تعطیل کارگران با استفاده از مزد می باشد . چنانچه با موافقت کارگر روز معین دیگری در هفته بطور مستمر برای تعطیل تعیین شود روز مزد در حکم تعطیل هفتگی خواهد بود .
- تبصره - کارگرانی که روز جمعه کاری کنند یکروز دیگر از ایام هفته حق تعطیل با استفاده از مزد خواهند داشت بکارگران غیر نوبتی که روز جمعه را کاری کنند در صورتی که روز دیگری در هفته به آنان تعطیل داده شود سی و پنج درصد اضافه پرداخت خواهد شد و هر گاه با موافقت کارگر روز دیگری در هفته تعطیل داده نشود ۳۰ درصد اضافه بر مزد روزانه پرداخت خواهد شد .
- ماده ۱۵ - هر کارگر بازای دوازده ماه کار حق ۱۲ روز مرخصی بادریافت مزد خواهد داشت در مورد کارگران کمتر از ۱۶ سال تمام مرخصی با استفاده از مزد ۱۸ روز در ازای دوازده ماه کار خواهد بود روزهای جمعه و تعطیل رسمی کارگری جزو ایام مرخصی کارگران محسوب نخواهد شد . روزهای تعطیلات رسمی با استفاده از مزد بقرار زیر است :

روز عید نوروز - سیزده فروردین - عید کارگری - جشن مشروطیت - عاشورا - ۲۱ رمضان - عید قربان - عید غدیر - میلاد اعلی حضرت همایونی - ۲۸ صفر (رحلت حضرت رسول و شهادت حضرت امام حسن)

قوانین

تبصره ۱ - مأخذ محاسبه مزد برای ایام تعطیل و مرخصی در مورد کارگرانی که در مقابل محصول کار خود مزد دریافت میدارند (کارمزد) عبارت از نصف حد متوسط کارمزد کارگر در آخرین سی روز کار خواهد بود در صورت این مبلغ نبایستی از حداقل مزد کمتر باشد.

تبصره ۲ - استفاده کارگر از تمام ایام مرخصی استحقاقی در هر سال الزامی است تاریخ استفاده از مرخصی با تراضی طرفین تعیین میشود در صورت عدم توافق رأی شورای کارگاه قاطع است.

تبصره ۳ - در صورت ترك كاريا اخراج يا فوت كارگر و يا تعطيل كارگاه كارفرما موظف است مزد مدت مرخصی استحقاقی کارگر را که بر حسب تعداد ماههای خدمت بوی تعلق گرفته است پرداخت نماید.

فصل چهارم - شرائط کار زنان و کودکان

ماده ۱۶ - بکار گماردن اطفال کمتر از دوازده سال حتی بعنوان کارآموزی ممنوع است.

ماده ۱۷ - کار شب (بین ساعات ۲۲ و ۶ صبح) برای زنان و کارگرانی که کمتر از ۱۸ سال دارند ممنوع است. جز در مورد زنان پرستار بیمارستانها و مشاغل دیگری که طبق تشخیص وزارت کار تعیین خواهد شد.

ماده ۱۸ - کارکردن زنان باردار از شش هفته قبل از زایمان تا چهار هفته بعد از زایمان ممنوع است و کارفرما در این مدت حق اخراج آنانرا نخواهد داشت.

ماده ۱۹ - کارفرما مکلف است بمادران شیرده پس از هر سه ساعت کار نیم ساعت فرجه برای شیردادن طفل خود بدهد. این فرجه جزء ساعات کار آنها محسوب خواهد شد در صورتیکه تعداد این قبیل اطفال در یک کارگاه از ۱۰ نفر تجاوز کند کارفرما مکلف است محلی را برای نگاهداری اطفال تخصیص دهد.

ماده ۲۰ - ارجاع کارهای سخت و زیان آور بکارگران کمتر از ۱۸ سال و زنان ممنوع است.

فصل پنجم - مزد و حقوق

ماده ۲۱ - مزد یا حقوق باید در آخر هفته یا آخر هر پانزده روز در روز غیر تعطیل در کارگاه بکارگر پرداخت شود.

تبصره ۱ - چنانچه قسمتی از مزد یا حقوق بصورت غیر نقدی باشد نحوه تحویل آن با موافقت طرفین خواهد بود.

تبصره ۲ - مزد کارگری که در تمام مدت ماه بطور نوبتی کار میکند ده درصد بیش از مزد کارگر غیر نوبتی مشابه خواهد بود.

تبصره ۳ - فقط بکارگران غیر نوبتی برای هر ساعت کار در شب (بین ساعات ۲۲ و ۶ صبح) سی و پنج درصد اضافه بر مزد ساعت کار عادی تعلق خواهد گرفت.

قوانین

ماده ۲۲ - حداقل مزد کارگر عادی با توجه به حوائج ضروری و هزینه زندگی در نقاط مختلف کشور باید طوری باشد که تأمین زندگی یک مرد و یک زن و دو فرزند را بنماید.

حداقل مزد در نقاط مختلف کشور و یا برای صنایع مختلف هر دو سال یکبار توسط هیئتی مرکب از نمایندگان دولت و کارفرما و کارگر طبق آئین نامه خاصی پیشنهاد می شود و پس از تأیید وزارت کار و تصویب شورای عالی کار بموقع اجرا گذارده خواهد شد مادام که حداقل مزد جدید تعیین نشده حداقل مزد سابق باعتبار خود باقی خواهد بود.

تبصره - کارفرمایان مکلفند مشاغل مختلفه کارگاه خود را از نظر مزد طبقه بندی نمایند.

ماده ۲۳ - مزد کارگر زن و کارگر مرد برای کار مساوی یکسان است.

ماده ۲۴ - مزد کارگران در عداد دیون ممتازه کارفرما بوده و باید قبل از سایر قروض حتی دیون مالیاتی تأمین و پرداخت شود. در مقابل دیون کارگر نمی توان بیش از یک چهارم مزد او را توقیف کرد همچنین کارگر نمیتواند بیش از یک چهارم مزد خود را در مقابل هر گونه بدهی حواله نماید مگر در مورد بدهی راجع بخرید اجناس ضروری زندگی که از شرکت های تعاونی خریداری نموده باشد نفقه و کسوه افراد واجب النفقه کارگزار قاعوه فوق مستثنی بوده و تابع مقررات قانون مدنی میباشد.

فصل ششم - سندیکا

ماده ۲۵ - سندیکا جمعیتی است که کارگران یا کارفرمایان مربوط بیک حرفه و یا یک کارگاه و یا یک صنعت می توانند برای حفظ منافع حرفه ای و بهبود وضع مادی و اجتماعی خود تشکیل دهند.

ائتلاف چند سندیکا تشکیل یک اتحادیه و ائتلاف چند اتحادیه تشکیل یک کنفدراسیون را میدهد.

ماده ۲۶ - کلیه سندیکاها و اتحادیه ها و کنفدراسیون ها در موقع تشکیل موظف بتنظیم اساسنامه و تسلیم آن به وزارت کار جهت ثبت میباشند. وزارت کار در صورتی که اساسنامه مغایرتی با این قانون و آئین نامه مربوط آن نداشته باشد با ثبت آن ها موافقت خواهد نمود.

تبصره - سندیکاها و اتحادیه ها و اتحادیه و کنفدراسیون هائیکه قبل از تصویب این قانون در وزارت کار ثبت رسیده اند مکلفند ظرف سه ماه از تاریخ اجرای این قانون اساسنامه خود را با مقررات این فصل و آئین نامه مربوطه تطبیق نموده و مراتب را برای ثبت مجدد بوزارت کار اطلاع دهند.

ماده ۲۷ - حقوق و وظائف اساسی سندیکا و اتحادیه و کنفدراسیون بقرار زیر است

الف - انعقاد پیمانهای دسته جمعی کار

ب - خرید و فروش و تملک اموال منقول و غیر منقول مشروط بر اینکه بقصد

تجاری و جلب نفع نباشد.

قوانین

- پ - دفاع از حقوق و منافع حرفه‌ای اعضا
- ت - تأسیس شرکتهای تعاونی جهت رفع نیازمندیهای اعضا
- ث - تأسیس و ایجاد صندوق بیکاری به منظور تعاون معاضدت کارگران بیکار
- سایر حقوق و وظایف و مقررات مربوط باسنادنامه و طرز تشکیل و ثبت و انحلال سندیکا و اتحادیه و کنفدراسیون بموجب آئین نامه مربوطه تعیین میگردد.
- ماده ۲۸ - اجبار و عنف و تهدید کارگران بقبول عضویت سندیکا و یا منع آنان از قبول عضویت در سندیکا ممنوعست.
- ماده ۲۹ - سندیکاها اتحادیه‌ها و کنفدراسیون‌ها حق دخالت در امور سیاسی را ندارند فقط در موارد حفظ منافع حرفه‌ای و اقتصادی خود میتوانند نسبت باحزاب سیاسی اظهار تمایل و یا آنان همکاری نمایند.

فصل هفتم - قرارداد کار

- ماده ۳۰ - قرارداد کار عبارت از قرارداد کتبی یا شفاهی که بموجب آن کارگر متعهد می‌شود در قبال دریافت مزدکاری را برای مدت معین یا مدت نامحدودی بری کارفرما انجام دهد.
- ماده ۳۱ - در قرارداد کار نمیتوان مزایائی کمتر از آنچه در این قانون برای کارگر مقرر شد منظور نمود.
- ماده ۳۲ - هرگاه قرارداد کار برای مدت معین و یا برای انجام کار معین منعقد شده باشد هیچیک از طرفین بتنهائی حق فسخ آنرا ندارد مگر در مواردی که در متن قرارداد پیش بینی شده باشد.
- هریک از طرفین که در غیر از مواد مذکور در فوق قرارداد را فسخ نماید مکلف بجبران خسارت طرف دیگر خواهد بود.
- ماده ۳۳ - هرگاه قرارداد کار برای مدت نامحدود منعقد شده باشد هر یک از طرفین میتوانند با پانزده روز اخطار کتبی قبلی آنرا فسخ نمایند.
- کارگر اخراجی در صورتیکه یکسال اعم از متوالی یا متناوب نزد کارفرما خدمت کرده باشد کارفرما بایستی در موقع فسخ قرارداد بنسبت هر یکسال خدمت معادل پانزده روز آخرین مزد کارگر با پرداخت نماید و در صورتیکه تا تاریخ خاتمه خدمت خود لااقل سه ماه متوالی و یا ششماه متناوب نزد کارفرما خدمت کرده باشند حق دارد ظرف ۱۵ روز بمراجعه مذکور در فصل حل اختلاف شکایت کند و مراجع مذکور میتوانند با توجه بمدت کار و میزان مزد و سن و عائله کارگر و سایر شرایط و اوضاع و احوال اضافه بر وجوه مذکور در فوق مبلغی که از جمع سه ساله کارگر تجاوز نکند بعنوان خسارت تعیین نمایند و کارفرما مجبور بپرداخت این خسارت یا بازگرداندن کارگر بکار و پرداخت مزد ایام بلاتکلیفی او خواهد بود.
- تبصره - مقررات این ماده در مورد قراردادهای کار که برای مدت معین و یا برای انجام کار معین منعقد شده باشد فاقد نخواهد بود.

قوانین

ماده ۳۴ - در صورتیکه اخراج کارگر بتشخیص هیئت حل اختلاف در اثر تقصیر او در انجام وظیفه باشد هیچگونه حقی باو تعلق نخواهد گرفت.

فصل هشتم - پیمانهای دسته جمعی کار

ماده ۳۵ - پیمان دسته جمعی کار عبارتست از پیمان کتبی که بمنظور تعیین شرائط کار بین یک یا چند سندیکا یا اتحادیه یا کنفدراسیون کارگری از یکطرف و یک یا چند کارفرما یا سندیکا یا اتحادیه یا کنفدراسیون کارفرمایی از طرف دیگر منعقد میشود. در پیمان دسته جمعی نمیتوان مزایائی کمتر از آنچه در این قانون مقرر است منظور نمود.

ماده ۳۶ - مرجع رسیدگی باختلاف ناشیه در مورد پیمانهای دسته جمعی کار در مرحله اول هیئت حل اختلاف و در مرحله نهائی شورای عالی کار میباشد.

فصل نهم - حل اختلاف

ماده ۳۷ - هرگونه اختلاف بین کارفرما و کارگریا کارآموز که ناشی از اجرای مقررات این قانون و یا قرارداد کار و یا قرارداد کارآموزی باشد در مرحله اول از طریق سازش مستقیماً بین کارفرما و کارگر یا کارآموز و یا نمایندگان آنها حل خواهد شد. ماده ۳۸ - در صورتی که اختلاف از طریق سازش حل نشود شاکی باده کار محل رجوع خواهد کرد و اداره مزبور ظرف ۳ روز از تاریخ وصول شکایت موضوع را بشورای کارگاه مربوطه ارجاع خواهد نمود.

شورای کارگاه مرکب است از نماینده وزارت کار و یکنفر نماینده و کارفرما و یکنفر نماینده کارگران همان کارگاه این شورا موظف است ظرف یک هفته باختلاف رسیدگی و نظر خود را اعلام نمایند. تصمیمات شورای کارگاه قطعی و لازم الاجراء است مگر تصمیمات مربوط بمرز و یا اخراج کارگر و یا جبران خسارت مادی وارده بکارفرما از ناحیه کارگر که از تاریخ ابلاغ رأی ظرف ۱۰ روز قابل ارجاع به هیئت حل اختلاف میباشد. تبصره - در کارگاههاییکه شورای کارگاه تشکیل نشده اداره کار موظف است با حضور شاکی و طرف مقابل یا نمایندگان آنان باختلاف رسیدگی نماید رأی صادره بمنزله رأی شورای کارگاه خواهد بود.

ماده ۳۹ - چنانچه نماینده کارگر یا نماینده کارفرما در جلسه شورای کارگاه حاضر نشود جلسه دیگری حداکثر ظرف پنج روز تشکیل خواهد شد. در جلسه مزبور نماینده وزارت کار باتفاق نماینده حاضر در جلسه مبادرت بصدور رأی خواهد کرد هرگاه در جلسه اخیر اتفاق آراء حاصل نشود موضوع به هیئت حل اختلاف ارجاع خواهد شد.

ماده ۴۰ - هیئت حل اختلاف مرکب است از سه نفر نمایندگان دولت (فرماندار رئیس دادگستری محل . رئیس اداره کار یا نمایندگان آنان) سه نفر نماینده از طرف کارگران و سه نفر نماینده از طرف کارفرمایان. هر یک از دسته های سه گانه مذکور یک رأی داشته و رأی اکثریت مناط اعتبار است.

قوانین

ریاست هیئت حل اختلاف با فرماندار و در غیاب او با رئیس اداره کار میباشد. تبصره ۱ - چنانچه افراد یکی از دستجات با هم اختلاف نظر داشته باشند رأی انفرادی اخذ میشود و تصمیمات متخلفه با اکثریت آراء افراد حاضر متع است و در صورت تساوی آراء رأی دسته‌ای که نماینده وزارت کار جزو آن است قاطع خواهد بود.

تبصره ۲ - وزارت کار میتواند در صورت لزوم در یک محل هیئت‌های حل اختلاف متعدد بطریق مذکور در فوق تشکیل دهد.

ماده ۴۱ - هرگاه اهماال و یا تقصیر کارگر موجب بروز حادثه و یا از بین رفتن و آسیب دیدن یکی از آلات و افزار کارگاه و یا خرابی محصول شود کارفرما حق دارد جبران خسارت وارده را از طریق شورای کارگاه و هیئت حل اختلاف از کارگر بخواهد.

ماده ۴۲ - در صورت غیبت نمایندگان دولت کارفرمایان یا کارگران در جلسه هیئت حل اختلاف جلسه دیگری ظرف سه روز تشکیل خواهد شد غیبت غیر موجه نمایندگان دولت در جلسات هیئت حل اختلاف تقصیر اداری محسوب میشود و دو جلسه متوالی غیبت نمایندگان کارفرما و کارگر در حکم استغای آنان تلقی می‌گردد.

ماده ۴۳ - آراء قطعی صادره از طرف شورای کارگاه و هیئت حل اختلاف لازم الاجرا بوده و بویله اجرای محاکم دادگستری بمورد اجراء گذارده خواهد شد و قواعد مربوط به آن بموجب آئین نامه‌ای که بنا به پیشنهاد وزارتین کار و دادگستری به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید تعیین می‌گردد.

ماده ۴۴ - مقررات مربوط بانتهاب نمایندگان کارگر و کارفرما و اعضاء علی‌البدل آنان و همچنین سایر مقررات مربوط باین فصل طبق آئین‌نامه‌های جداگانه تعیین خواهد شد.

ماده ۴۵ - در صورت بروز اختلاف دستجمعی بین کارگران و کارفرما اداره کار محل باید فوراً جهت سازش طرفین اقدام بتشکیل جلسه‌ای با حضور نمایندگان کارگر و کارفرما بنماید. و چنانچه بترتیب بالا اختلاف حل نشود اداره کار محل باید بلافاصله موضوع را در هیئت حل اختلاف مطرح نماید و هیئت مزبور ظرف ده روز بموضوع رسیدگی و نظریات خود را برای رفع اختلاف بطرفین پیشنهاد خواهد نمود.

ماده ۴۶ - در صورتیکه پیشنهادات هیئت حل اختلاف ظرف سه روز مورد قبول طرفین واقع نشود رئیس اداره کار موظف است بلافاصله گزارش امر را جهت اتخاذ تصمیم لازم بوزارت کار اطلاع دهد. در صورت لزوم هیئت دولت می‌تواند مادام که اختلاف ادامه دارد کارگاه را بهرنحویکه مقتضی بداند بحساب کارفرما اداره نماید.

فصل دهم - حفاظت فنی و بهداشت کار

ماده ۴۷ - برای تدوین و تصویب آئین نامه‌هایی بمنظور تأمین بهداشت کار و حفاظت کارگران و جلوگیری از وقوع حوادث در محیط کار هیئتی بنام شورایی عالی حفاظت فنی از اشخاص زیر در وزارت کار تشکیل می‌شود.

فوائید

- ۱ - وزیر کار یا معاون او که سمت ریاست شورا را عهده دار خواهد بود.
 - ۲ - معاون وزارت کشور
 - ۳ - معاون وزارت دادگستری
 - ۴ - معاون وزارت صنایع و معادن
 - ۵ - معاون وزارت بهداری
 - ۶ - رئیس دانشکده فنی دانشگاه تهران
 - ۷ - رئیس یا مسئول اداره میزانهای و بازرسی کار که سمت دبیری شورا را هم بعهد خواهد داشت.
- این شورا میتواند در صورت لزوم اقدام بتشکیل کمیته هائی مرکب از کارشناسان بصیر و مطلع برای تهیه آئین نامه های مربوطه بنماید.
- تبصره ۱ - آئین نامه داخلی شورای عالی حفاظت فنی توسط دبیر شورا پیشنهاد و پس از تصویب شورا بموقع اجرا گذارده خواهد شد.
- تبصره ۲ - حق حضور اعضاء شورای عالی حفاظت فنی و کمیته های مربوطه از طرف وزارت کار تعیین خواهد شد.
- ماده ۴۸ - کسانیکه میخواهند کارگاه جدیدی احداث نمایند و یا کارگاههای موجود را توسعه دهند مکلفند بدو برنامه کار و نقشه های ساختمانی و طرحهای مورد نظر را از نظر پیش بینی در امر حفاظت و بهداشت کار برای تصویب بوزارت کار ارسال دارند بهره برداری از کارگاههای مزبور منوط بر عایت مقررات حفاظتی و بهداشتی خواهد بود.
- ماده ۴۹ - کارفرمایان مکلفند قبل از بکار بردن آن قسمت از ادوات و لوازمی که طبق آئین نامه های مصوب شورای عالی حفاظت فنی آزمایش آنها ضروری شناخته شده است اجازه لازم از وزارت کار دریافت دارند در صورتی که ادوات و لوازم مزبور بدون تخصیص اجازه بکار برده شود کارفرمای مختلف بمجازات مقرر در قسمت اخیر ماده ۶۰ محکوم خواهد شد و چنانچه ادوات و لوازم مزبور از نظر بهداشت و حفاظت فنی خطرناک یا مضر تشخیص داده شود بازپرس بنا بتقاضای وزارت کار قرار توقیف آنها صادر خواهد نمود.
- ماده ۵۰ - هرگاه در حین بازرسی بتشخیص بازرس کار احتمال وقوع حادثه و یا ایجاد خطر در کارگاهی داده شود بازپرس بنا بتقاضای وزارت کار طبق سوازین قانونی قرار تعطیل تمام یا قسمتی از کارگاه را صادر خواهد نمود و در هر مورد با ارائه گواهی نامه وزارت کار دائر بشایستگی کارگاه بادامه کار بازپرس یا دادگاه بلافاصله دستور رفع تعطیل را خواهد داد.
- تبصره - کارفرما مکلف است مزد کارگران خود را که مستقیماً یا بطور غیر مستقیم بیکار میشوند در ایام تعطیل فوق بپردازد.
- ماده ۵۱ - متضررین از قرارهای فوق میتوانند ظرف ۲۴ ساعت از تاریخ ابلاغ قرار بازرسی بدادگاه شهرستان محل شکایت نمایند و دادگاه مکلف است بفوریت بموضوع رسیدگی نماید و تصمیم دادگاه در این مورد موقتاً قابل اجراست.

فصل یازدهم - بازرسی کار

ماده ۵۲ - در اجرای مقررات این قانون وزارت کار افراد ذیصلاحیتی را بعنوان بازرس کار انتخاب مینماید.

بازرسان کار حق دارند در هر موقع بکارگاه های مشمول این قانون وارد شده ببازرسی بپردازند - گزارش بازرسان کار در آنچه که مربوط به اجرای این قانون است در حکم گزارش ضابطین دادگستری خواهد بود.

کارفرمایان و کارگران مکلفند کلیه مقررات و آئین نامه های حفاظتی و بهداشتی را بموقع اجرا گذارند.

مقررات مربوط بنحو بازرسی و حفاظت فنی و بهداشت و وظائف و اختیارات بازرسان کار طبق آئین نامه های مخصوص تعیین خواهد شد.

ماده ۵۳ - بازرسان کار حق ندارند در هیچ مورد حتی پس از برکنار شدن از خدمت دولت اسرار تجارتي و فنی که بمقتضای سمت خود بدست میآورند و همچنین اساسی اشخاصیکه اطلاعات یا موارد تخلف را به آنها تذکر داده اند فاش نمایند. متخلفین از مقررات این ماده مشمول ماده ۳۲۰ قانون کیفر همگانی خواهند بود.

فصل دوازدهم - شورای عالی کار

ماده ۵۴ - در وزارت کار شورائی بنام شورای عالی کار تشکیل میشود که وظائف آن عبارت است از تصویب آئین نامه های اجرائی این قانون و انجام سایر وظائفی که بموجب مواد این قانون و سایر قوانین و آئین نامه های مربوطه بعهده شورای عالی کار واگذار شده است.

ماده ۵۵ - شورای عالی کار از اعضای زیر تشکیل میشود که برای مدت دوسال انتخاب میشوند.

الف - سه نفر نماینده دولت که عبارت خواهند بود از وزیر کار و یا معاون او و دونفر از اشخاص مطلع در مسائل اجتماعی و اقتصادی پیشنهاد وزیر کار و تصویب هیئت وزیران.

ب - سندیکاهای کارفرمائی که براساس این قانون ثبت رسیده باشند و کارفرمایانی که حداقل دارای پانصد نفر کارگر باشند هر کدام یک نماینده به وزارت کار معرفی خواهند نمود و وزیر کار از بین نمایندگان معرفی شده ۲۰ نفر را بعنوان اعضای اصلی و سه نفر را بعنوان اعضای علی البدل برای عضویت شورای عالی کار انتخاب خواهد کرد.

ب - سندیکاهای کارگری که براساس این قانون ثبت رسیده باشند هر کدام یک نماینده بوزارت کار معرفی خواهند نمود - وزیر کار از بین نمایندگان معرفی شده و یا نمایندگان کارگر در شوراهای کارگاه ها سه نفر را بعنوان عضو اصلی و سه نفر را بعنوان اعضای علی البدل انتخاب خواهد نمود.

ماده ۵۶ - جلسات شورای عالی کار بنا بدعوت و بریاست وزیر کار یا معاون او تشکیل خواهد شد تصمیمات شورا به اکثریت آراء اتخاذ میشود و هر یک از سه دسته

قوانین

یعنی نمایندگان کارگران و کارفرمایان و دولت یک رأی خواهند داشت. چنانچه اکثریت آراء بین افراد یکدسته حاصل نشد رأی انفرادی اخذ و با اکثریت مناط اعتبار خواهد بود. آئین نامه داخلی شورای عالی کار توسط وزیر کار پیشنهاد و پس از تصویب شورای عالی کار بموقع اجرا گذارده خواهد شد. تبصره - وزارت کار مکلف است سه ماه قبل از انقضای دوره شورای عالی کار وسایل انتخاب دوره جدید شورا را فراهم سازد.

فصل سیزدهم - تخلفات و ضمانت اجراء

ماده ۵۷ - در صورتیکه کارفرما آمار و اطلاعات پیش بینی شده در ماده ۹ این قانون را بوزارت کار تسلیم ننماید در هر مورد پرداخت جریمه نقدی از ۵۰۰ تا ۵۰۰۰ ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۵۸ - در صورت تخلف کارفرما از اجرای مواد ۱۱ - ۱۲ - ۱۴ - ۱۵ - ۲۱ - ۲۲ و ۲۳ این قانون و آئین نامه های مربوطه در هر مورد پرداخت جریمه نقدی از هزار ریال تا ده هزار ریال محکوم خواهد شد - ارجاع کار اضافی بکارگر کمتر از ۱۶ سال مستوجب حداکثر جریمه مزبور خواهد بود.

ماده ۵۹ - متخلفین از مقررات ماده ۱۰ و آئین نامه مربوطه و کارفرمایان متخلف از مقررات فصل چهارم این قانون و آئین نامه های آن در هر مورد بتأدیه جریمه نقدی از هزار ریال تا ده هزار ریال و یا بحبس تأدیبی از یکماه تا دو ماه و یا بهر دو مجازات محکوم خواهند شد.

کارفرمایانیکه اطفال کمتر از ۱۲ سال را بکار بگمارند بحد اکثر مجازات مزبور محکوم خواهند گردید.

ماده ۶۰ - کارفرمایان یا کسانیکه مانع ورود و انجام وظیفه بازرسان کار به کارگاه های مشمول این قانون گردند و یا از دادن اطلاعات و مدارك لازم به ایشان خودداری نمایند در هر مورد بجریمه نقدی از هزار تا ده هزار ریال محکوم خواهند شد. در صورت تخلف کارفرما از اجرای مقررات و آئین نامه های بهداشتی و حفاظتی در هر مورد پرداخت جریمه نقدی از ۵ هزار تا صد هزار ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۶۱ - هر کس بعنف و تهدید یا بوسیله ارباب کسی را وادار بقبول عضویت سندیکائی نموده و یا مانع از عضویت وی در سندیکائی گردد پرداخت جریمه نقدی از هزار تا ده هزار ریال و یا بحبس تأدیبی از یک تا دو ماه و یا بهردوی این مجازات ها محکوم خواهد شد.

ماده ۶۲ - هر کس شخص دیگری را برخلاف مقررات مقابله نامه های بین المللی کار شماره ۲۹ و ۱۰۵ بکار اجباری بگمارد علاوه بر لزام پرداخت اجرت المثل در هر مورد پرداخت جریمه نقدی از هزار تا ده هزار ریال و یا بحبس تأدیبی از یک ماه تا ۶ ماه و یا بهردو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده ۶۳ - جرائم نقدی مقرر در این فصل بحساب مخصوصی در بانک ریخته

قوانین

خواهد شد و این وجوه تحت نظر وزیر کار و بموجب آئین نامه ای که بتصویب هیئت وزیران میرسد جهت رفاه کارگران بمصرف خواهد رسید.

ماده ۶۴ - نماینده وزارت کار حق دارد در کلیه جلسات رسیدگی دادگاه حضور بهمیرساند و از نظر وزارت کار دفاع نماید.

فصل چهاردهم - مقررات مختلفه

ماده ۶۵ - وزارت کار میتواند در طرز عمل بنگاه های کاریابی خصوصی نظارت نموده و مکلف است بتدریج مراکز کاریابی دولتی مجانی ایجاد نماید.

ماده ۶۶ - کارفرمایان بایستی بمنظور تهیه افراد کارآموزده و بالا بردن سطح اطلاعات فنی و مهارت کارگران و کارآموزان خود وسائل لازم را در کارگاه بموجب آئین نامه های مربوطه فراهم سازد.

ماده ۶۷ - وزارت کار آئین نامه های اجرائی این قانون را تهیه نموده و پس از تصویب شورای عالی کار بمورد اجرا خواهد گذاشت ولی آئین نامه های مربوط به مواد ۱۰ و ۴۳ و ۶۳ پس از تصویب هیئت وزیران و آئین نامه های مربوط بفصل دهم (حفاظت فنی و بهداشت کار) پس از تصویب شورای عالی حفاظت فنی قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۶۸ - از تاریخ تصویب این قانون قانون مصوبه ۱۷ خرداد ماه ۱۳۲۸ مربوط به اجازه اجرای گزارش کمیسیون پیشه و هنر و بازرگانی مورخه یازدهم اسفند ماه ۱۳۲۷ و همچنین سایر قوانینی که با این قانون مغایرت داشته باشد ملغی است.

ماده ۶۹ - وزارتین کار و دادگستری مأمور اجرای مقررات این قانون میباشند.

رئیس مجلس سنا - محسن صدر

رئیس مجلس شورای ملی - رضا حکمت

رونوشت نامه شماره ۲۰۰ - ۳۸/۱/۲۵ مجلس سنا.

جناب آقای نخست وزیر

پیرو نامه شماره ۷۹ مورخ ۳۸/۱/۱۶ موضوع ارسال لایحه اصلاح قانون کار. چون معمولاً در پایان لوایح قبل از امضاء رئیس مجلس عبارتی حاکی از تعداد مواد و تبصره ها و تاریخ تصویب ذکر میشود و عبارت مزبور در لایحه اصلاح قانون کار از قلم افتاده خواهشمند است دستور فرمایند عبارت زیر را :

« لایحه فوق مشتمل بر ۶۹ ماده و ۲۳ تبصره در جلسه روز سه شنبه بیست و هشتم اسفند ماه هزار و سیصد و سی و هفت شمسی بتصویب کمیسیون مشترك مجلسین رسیده و باستناد (لایحه قانونی راجع با اجازه اجراء لایحه اصلاح قانون کار و لایحه اصلاح لایحه قانونی سازمان بیمه های اجتماعی کارگران پس از تصویب کمیسیون های مشترك مربوط مجلسین) بطور آزمایش قابل اجرا است. » به آخر لایحه بیفزایند.

رئیس مجلس سنا - محسن صدر